

»Og så kommer det afgørende argument med Benny Andersens ord. Pas på, nu bliver det svært:

»Findes der nogen mere danske end danskerne?
Efterkommere af Danerne
en folkestamme i Sverige
invaderede vort land engang i 300-tallet
mens de oprindelige danskere
Herulerne
de ædle og tapre
men talmæssigt underlegne Heruler
blev fordrevet af de grumme svenske Daner
måtte flakke hjemløse om i datidens Europa
i flere hundrede år til det omsider
lykkedes nogle få tusinder af disse
urdanskere
at nå op til Sverige og bosætte sig der
under den tvivlsomme betegnelse *svenskere*.«

Jeg siger det, fordi – ærlig talt – vi skal være her alle sammen, og vi skal også være her alle sammen efter den 28. september, og jeg vil derfor tillade mig i dag at udtrykke det håb, at vi nu ikke slår hinanden i hovedet med, at de, der har ét standpunkt, er sandelig nærmest landsforrædere, og de er i hvert fald ikke danske, og de, der har det modsatte standpunkt, er mere danske end de andre.

Skal vi ikke give hinanden håndslag på i dag, at vi kan være uenige, og det har vi været om mangt og meget, og det er fair nok, men vi måler hinanden på argumentet, vi måler hinanden på måden at føre en debat på, og vi river ikke hinanden noget i næsen om, at den ene er mere dansk end den anden. Vi fører en debat på et ordentligt og på et sagligt grundlag. Det synes jeg ville være så umådelig forfriskende, og det tror jeg i virkeligheden også befolkningen har det bedst med, og som sagt endnu en gang: Danske er vi alle sammen, og ingen er mere dansk end andre; vi er det alle sammen og hele dagen.

Jeg vil slutte med at udtrykke ønsket om, at vi hen over månederne kan få belyst den fælles valuta som den opgave, vi nu har at skulle forholde os til, på en god og en saglig måde, og med disse ord byder jeg op til en god debat i dag.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Det er jo svært at komme efter statsministeren.

Økonomiministeriets og Finansministeriets rapport, som hedder »Danmark og euroen«, analyserer grundigt de opfattelser af fordele og ulemper, der er rejst i debatten, og jeg vil koncentrere mit svar om analyserne af de temaer og spørgsmål, som ofte er blevet fremhævet som ulemper, og jeg har valgt fem temaer ud:

Man siger, at deltagelse i den fælles valuta indebærer, at Danmark opgiver den pengepolitiske suverænitet, og det er jo fuldstændig korrekt. Analysen når frem til, at det reelt kun er Tyskland, som mister sin selvstændige pengepolitik. Danmark har gennem årene fulgt Tysklands pengepolitik, og fra 1999 har vi fulgt euro-området pengepolitik. Og det er vurderingen, at det ikke udgør et problem for Danmarks økonomiske politik, for Danmark har ført fastkurspolitik i de seneste næsten 20 år.

Vi har jo gennem talrige reformer indrettet vores økonomi på at kunne fortsætte fastkurspolitikken, og de selvstændige renteændringer, som Nationalbanken har foretaget i årenes løb, har jo alene været anvendt i forbindelse med valutauro og for at sikre kronens stabilitet.

Man siger også, at deltagelse i den fælles valuta indebærer, at Danmark ikke har mulighed for at devaluere, og det er også ganske korrekt, og at det er en ulempe. Rapporten viser, at vilkårene for valutakurspolitikken i dag er ændret markant i forhold til for 20-30 år siden.

Globaliseringen og de store kapitalbevægelser gør, at valutakursjusteringer ikke er et anvendeligt redskab længere.

I dag er de internationale kapitalbevægelser 70 gange større end udenrigshandelen. For godt et dusin år siden var de 20 gange større, og det viser jo noget om den forandrede virkelighed, som vi lever i. Hvis først man anvender valutakursinstrumentet, altså devaluerer, er det ikke muligt at kontrollere, hvor meget kursen bevæger sig. Det er næsten at sammenligne med, hvis der går hul på en dæmning, så er det meget, meget vanskeligt at styre vandmasserne, der flyder ud.

Alle erfaringerne op igennem 1990'erne viser også, at når markeder pressede valutaerne, så er de i mange tilfælde kommet ud af EMS'en og er blevet placeret på en helt anden kurs, end regeringerne havde håbet at kunne styre imod.

Uden for den fælles valuta er kronen sårbar over for spekulationer, og valutakursusikkerhed giver negative effekter på renter og investeringer og produktion, og rapporten konkluderer: